

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยวินัยนักศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๒

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการสอบ ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ความในข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

“คณะ” หมายความว่า คณะตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ และส่วนงานภายในที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเภทตำแหน่งวิชาการ

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเภทตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้ และได้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อบังคับนี้ และให้ความหมายรวมถึงเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีคณะตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ และส่วนงานภายในที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาทุกระดับที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และให้หมายความรวมถึงนักศึกษาเรียนข้ามสถาบัน

“นักศึกษาเรียนข้ามสถาบัน” หมายความว่า นักศึกษาจากสถาบันอื่นที่ได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนบางวิชาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อ ๕ ให้ถือการบดริรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง วินิจฉัยชี้ขาดตามข้อบังคับนี้ คำวินิจฉัยของอธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการบริหารงานมหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑ วินัยนักศึกษา

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดไว้เป็นข้อปฏิบัติโดยเคร่งครัด นักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดวินัย ต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องรักษาวินัยและจรรยาบรรณโดยเคร่งครัด ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่

(๒) รักษาชื่อเสียงเกียรติยศของตนและมหาวิทยาลัย

(๓) แต่งกายให้สุภาพเหมาะสมแก่กาลเทศะ

(๔) เชื่อฟังและแสดงความเคารพต่อคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตักเตือนของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย ในการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ปฏิบัติตามระเบียบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

(๖) ปฏิบัติตามกฎหมายจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด

(๗) ไม่ส่งเสียงรบกวนหรือแสดงกิริยาจาไม่เหมาะสม ผู้ใดฝ่าฝืน คณาจารย์ผู้สอนมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากห้องเรียนได้

(๘) ไม่ก่อความขัดแย้ง สนับสนุน หรือยุยงส่งเสริมให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อมหาวิทยาลัย และในลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ครอบครอง พกพาอาวุธร้ายแรงโดยสภาพ เช่น มีด ดาบ ปืน อาวุธที่ใช้ในราชการสงครามและวัตถุระเบิด เว้นแต่นักศึกษาผู้มีหน้าที่ต้องพกพาอาวุธที่ใช้ในราชการ

(ข) บุกรุกเข้าไปในสถานที่ซึ่งมหาวิทยาลัยไม่ได้เปิดให้ใช้เป็นพื้นที่สาธารณะของมหาวิทยาลัย

(ค) กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ครอบครอง ฉ้อโกง ยักยอก ทำให้เสียทรัพย์สิน หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับปลอมแปลงเอกสาร ใช้เอกสารปลอม หรือกระทำการอื่นใดอันเข้าลักษณะที่เป็นความผิดในทางอาญา เว้นแต่กระทำความผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(ง) จำหน่าย เสพ หรือครอบครองสารเสพติดให้โทษทุกชนิด

(จ) หมิ่นประมาทคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ หรือนักศึกษา

(ฉ) ทะเลาะวิวาทภายในมหาวิทยาลัย

(๙) ไม่กระทำการทุจริตหรือกระทำการใดซึ่งส่อไปในทางที่อาจเป็นการทุจริตในการเรียนการสอน

(๑๐) ไม่ล้อหลอก ตัดต่อ อ้างอิงหลักฐานข้อมูลอันเป็นเท็จ ปรับแต่งเปลี่ยนแปลงงานของผู้อื่น ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน รวมถึงให้ผู้อื่นทำ หรือทำให้ผู้อื่น ไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนใดๆ หรือไม่ก็ตาม และการไม่ปฏิบัติตามหลักวิชาการ หรือตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดในการทำรายงาน การศึกษาค้นคว้าอิสระ สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และดุษฎีนิพนธ์ มหาวิทยาลัยอาจถอดถอนประกาศนียบัตร ปริญญา รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือดุษฎีนิพนธ์ ได้

(๑๑) ไม่ลงชื่อแทนผู้อื่นหรือให้ผู้อื่นลงชื่อแทนตน หรือด้วยวิธีการอื่นใด

(๑๒) การกระทำความผิดอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย หรือความสงบเรียบร้อยของสังคมอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ การกระทำความผิดทางวินัยตามข้อ ๗ (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การกระทำความผิดทางวินัยตามข้อ ๗ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) หากมีลักษณะกระทำผิดซ้ำมากกว่า ๓ ครั้ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๓

คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา

ข้อ ๙ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่รวมกันแล้วมีจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการจำนวนอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ และอาจมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายร่วมเป็นกรรมการด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน

ข้อ ๑๐ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จะต้องระบุชื่อ รหัสนักศึกษา และคณะของนักศึกษาถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการดำเนินการใดที่ได้กระทำไปในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๑ กรณีที่นักศึกษาถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนหาข้อเท็จจริง

ในระดับปริญญาตรี เมื่อนักศึกษาถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยตามข้อ ๗ (๙) ให้งานวินัยนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา เป็นผู้ดำเนินการสอบสวน โดยมีต้องแต่งตั้งคณะกรรมการตามความในหมวดนี้ ทั้งนี้ให้งานวินัยนักศึกษา ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจ ดังนี้

(๑) สืบสวน สอบสวน ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกล่าวหา

(๒) เรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกล่าวหามาให้ถ้อยคำ

(๓) เรียกเอกสาร รวมทั้งพยานหลักฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดวินัยที่อยู่ในการครอบครองของบุคคลอื่นใด หรือหน่วยงานในมหาวิทยาลัย รวมถึงหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกล่าวหา นั้น

(๔) เมื่อสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเสร็จ ให้เสนอรายงานผลการสอบสวน พร้อมรายงานพยานและความเห็นการลงโทษต่ออธิการบดี

หมวด ๔

การสืบสวน สอบสวน

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสืบสวน สอบสวนข้อเท็จจริง และสรุปสำนวน พร้อมความเห็นให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานคณะกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

กรณีไม่สามารถสืบสวน สอบสวนข้อเท็จจริง และสรุปสำนวนตามกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ทัน ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนขอขยายระยะเวลาต่ออธิการบดีได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่รวมกันไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ และให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร และสามารถนำพยานบุคคล หรือพยานเอกสารมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ

ข้อ ๑๕ ให้แจ้งผลการลงโทษเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ผู้ถูกลงโทษ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่อธิการบดีลงนามในคำสั่ง

ในการแจ้งผลตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางมหาวิทยาลัย หรือสถานที่ที่ผู้ถูกลงโทษแจ้งให้ทราบ

หมวด ๕

การลงโทษทางวินัย

ข้อ ๑๖ โทษทางวินัย มีดังต่อไปนี้

(๑) ตักเตือนด้วยวาจา

(๒) ตักเตือนด้วยลายลักษณ์อักษร

(๓) งดตรวจกระดาษคำตอบกระบวนวิชานั้น ในทางทะเบียนเรียนให้ถือเป็นสอบตก และห้ามลงทะเบียนซ่อมเฉพาะกระบวนวิชาดังกล่าว

(๔) งดตรวจกระดาษคำตอบทุกกระบวนวิชาที่เข้าสอบในภาคการศึกษานั้น ในทางทะเบียนให้ถือเป็นสอบตก

(๕) งดตรวจกระดาษคำตอบทุกกระบวนวิชาที่เข้าสอบในภาคการศึกษานั้น ในทางทะเบียนให้ถือเป็นสอบตก และห้ามลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาถัดไป ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา อาจจะเป็นภาคปกติหรือภาคฤดูร้อนก็ได้

(๖) พักการศึกษา มีกำหนดตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาถึงสี่ภาคการศึกษา

(๗) ระงับการเสนอชื่อให้สำเร็จการศึกษา มีกำหนดตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาถึงสี่ภาคการศึกษา

(๘) ให้พ้นสภาพนักศึกษา

(๙) เพิกถอนประกาศนียบัตรหรือปริญญา

ทั้งนี้ ผลของคำสั่งลงโทษ ให้มีผลนับแต่วันที่ลงนามในคำสั่ง

ข้อ ๑๗ กรณีที่นักศึกษากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาโทษโดยให้ว่าตกเตือนด้วยวาจา หรือลายลักษณ์อักษร หรือในกรณีกระทำความผิดวินัยนักศึกษามีสาเหตุมาจากความผิดปกติทางจิตใจ มหาวิทยาลัยอาจนำความเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา หรือจิตแพทย์ มาประกอบการบรรเทาโทษหรืองดโทษก็ได้

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนใช้ดุลพินิจเสนอความเห็นการลงโทษ โดยคำนึงถึงความร้ายแรงและพฤติการณ์แห่งการกระทำ

กรณีที่นักศึกษากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ได้รับโทษอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๑๖ (๓) ถึง (๙)

กรณีที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้ว ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยเพิกถอนประกาศนียบัตรหรือปริญญา

หมวด ๖

การอุทธรณ์

ข้อ ๑๙ นักศึกษาที่ถูกลงโทษตามข้อบังคับนี้ ซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งถูกลงโทษหรือ มีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอันจะทำให้โทษตามที่ได้รับลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป นักศึกษาผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ พร้อมด้วยเหตุผลต่ออธิการบดี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งตามข้อ ๑๕

ข้อ ๒๐ เมื่ออธิการบดีได้รับคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์เพื่อพิจารณาคำร้องขออุทธรณ์

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาเอกสาร ถ้อยคำ พยานหลักฐานของคณะกรรมการสอบสวน และอาจสืบสวนเพิ่มเติมอีกก็ได้

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์ พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

การพิจารณาอุทธรณ์ ให้นำความในข้อ ๑๓ และข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
ให้อธิการบดีแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในการแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคสอง ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบด้วยว่า หากผู้อุทธรณ์ไม่พอใจผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๒๓ นักศึกษาผู้ใดที่มหาวิทยาลัยสั่งให้พ้นสภาพนักศึกษา ประสงค์จะสมัครเข้าเป็นนักศึกษาอีก ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณบดีแห่งคณะซึ่งผู้ร้องถูกลงโทษ โดยมีหนังสือรับรองของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง และผู้อื่นซึ่งมหาวิทยาลัยควรเชื่อถือได้อีก ๑ คนรวมเป็น ๒ คน ว่าตั้งแต่ถูกสั่งให้พ้นสภาพนักศึกษา จนถึงขณะยื่นคำร้อง ผู้ถูกสั่งให้พ้นสภาพนักศึกษา ได้ประพฤติตนเรียบร้อยตลอดมา และรับรองว่าจะสอดส่องดูแลให้ผู้ถูกสั่งให้พ้นสภาพนักศึกษาประพฤติตนอยู่ในระเบียบและวินัยของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัดต่อไป เมื่ออธิการบดีเห็นสมควรก็ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา

การยื่นคำร้องขอเข้าเป็นนักศึกษาตามข้อนี้ จะกระทำได้อต่อเมื่อพ้นกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับแต่วันที่มาวิทยาลัยสั่งให้พ้นสภาพนักศึกษา ถ้าคราวแรกสภามหาวิทยาลัยไม่ได้รับเข้าเป็นนักศึกษา นักศึกษาผู้ถูกสั่งให้พ้นสภาพนักศึกษา อาจยื่นคำร้องขอเป็นนักศึกษาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพ้นกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่วันลงมติของสภามหาวิทยาลัยในการยื่นคราวแรก ถ้าสภามหาวิทยาลัยมีมติไม่รับอีกเป็นครั้งที่สอง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยไม่พึงปรารถนาที่จะรับผู้ร้องเข้าเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้อีกต่อไป

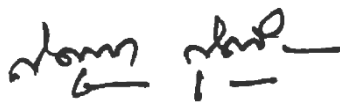
หมวด ๗

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการทางวินัย หรือมีการยื่นเรื่องอุทธรณ์โทษไว้ก่อนที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๒ จนกว่าจะแล้วเสร็จ หากข้อบังคับนี้กำหนดไว้ เป็นคุณแก่นักศึกษามากกว่าข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๒ ก็ให้นำข้อบังคับนี้ที่กำหนดไว้มาใช้บังคับแทน

กรณีนักศึกษาเรียนข้ามสถาบัน กระทำความผิดวินัยนักศึกษาตามความในข้อบังคับนี้ ให้มหาวิทยาลัยรายงานสถาบันต้นสังกัดของนักศึกษาผู้นั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(ศาสตราจารย์สมบูรณ์ สุขสำราญ)

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง